

NICODIM

On the Sex of Angels

Curated by Ciprian Mureşan and Sebestyén Székely

November 21 – December 22, 2017



Alexandru Antik / Dana Awartani / Igor & Ivan Buharov / Pierre André Ferrand / Enric Fort Ballester/
Rainer Ganahl / IRWIN / Nemere Kerezsi / Olga Kocsi / Ciprian Mureşan / Csilla Nagy / Radu Oreian/
Cristian Rusu / Laurentiu Ruță-Fulger / Şerban Savu / Tamás St. Turba

Rumor had it amongst Catholics that, during the siege of Constantinople in 1453, the Orthodox Byzantines were debating the sex of angels instead of defending the fortress. Thus the failure of the Byzantine world ironically stems from the disengagement of the Church from society and its immediate reality, while the event led to the spread of its knowledge to the West.

Strada Băiculeşti, nr. 29 info@galerianicodim.ro
013 193 Bucharest, Sector 1 www.galerianicodim.ro
+40 751 150 705

NICODIM

Looking beyond the dispute between the two Christian confessions, an imaginary debate of this kind is an apt analogy for what we often feel about art. Art, but also culture in general, often seems as irrelevant as ‘a discussion on the sex of angels’, absurd and powerless when confronted with a cruel and devastating reality. Intellectuals and artists may indeed feel powerless and unsure of whether their actions have any effect on war, injustice, greed and poverty.

Nevertheless, we can also look at things from a different angle: aggressive, perverse and destructive instincts have been and always will be justified by great ideas and systems (“In hoc signo vinces”). Precisely while under siege, discussions on the sex of angels may not be as harmless and naïve as they seem. The disinterested and poetic contemplations of the metaphysical can provide the basis for divine and earthly hierarchies. They become ideological weapons which define the whole social construct and legitimatize different types of power. Thus, culture itself can serve to justify evil and to make outbursts of aggression acceptable.

And finally, thinking about the sex of angels is often an individual endeavour, involving looking for ‘life guidance’ capable of giving meaning to existence and possibly leading to salvation. In this type of thinking we can identify the engine of artistic thinking, which is present in the search for and contemplation of truths, rather than in their ideological assertion.

With regard to the centenary of the October Revolution and 101 years since the birth of Dada, we endeavour to “discuss on the sex of angels” from the perspective of events such as the birth of the Dada movement at Cabaret Voltaire in Zürich, far from the noise of the frontlines; Ludwig Wittgenstein writing *Tractatus logico-philosophicus* in the trenches; Lenin, between Swiss ideational vagabondage and the Bolshevik Revolution; and Hugo Ball and the connections between Dada, religion and the interwar “return to order”.

The exhibition *On the sex of angels* proposes to open the dialogue on such apparently different issues as the absurd and the absolute and searches for ways to return art onto life, without shutting itself into religious or ideological positions. Thus, our enterprise is indeed fuelled by the belief that artistic thinking and practices are and remain sources of freedom.

NICODIM

Despre sexul îngerilor

Curatoriată de Ciprian Mureşan and Sebestyén Székely

Gurile rele din mediul catolic spuneau că, în timpul asediului din 1453 al Constantinopolului, bizantinii ortodocși dezbatători pe marginea sexului îngerilor în loc să apere cetatea. Eșecul lumii bizantine a fost, astfel, văzut în mod ironic ca fiind cauzat de neangajarea activă a bisericii în societate și în realitatea imediată, în timp ce evenimentul a avut ca rezultat colateral amplificarea exodusului cunoașterii către Occident.

Privind dincolo de disputa apărută între cele două confesiuni creștine, situația imaginară a unei astfel de dezbatări pare extrem de potrivită pentru ceea ce simțim adesea în privința artei. Arta, dar și cultura în general, pare „doar o discuție despre sexul îngerilor”, absurdă și lipsită de putere în fața realității crunte și devastatoare. Într-adevăr, intelectualii și artiștii se simt dezarmați și nesiguri de influența acțiunilor lor asupra războaielor, nedreptății, lăcomiei și sărăciei.

Putem însă privi lucrurile și din alt unghi: instinctele agresive, perverse de distrugere au fost și sunt justificate de idei și sisteme de idei mărețe și bune („In hoc signo vinces”). Mai cu seamă în vremuri de asediul, a discută despre sexul îngerilor nu este nicidcum atât de inofensiv și naiv pe cât ar părea. Aceste discuții pot trece de la contemplarea dezinteresată și poetică a metafizicului la construirea ierarhiilor cerești și terestre. Ele devin arme ideologice definitorii pentru întreaga construcție socială și legitimizează diferite tipuri de putere. Astfel, cultura însăși poate servi ca o scuză în fața răului provocat și face acceptabilă dezlănțuirea agresivității.

Nu în ultimul rând, meditația asupra sexului îngerilor este adesea un demers individual, o căutare a unui „ghid de viață” capabil să dea sens acesteia și eventual să ducă la mântuire. În acest tip de gândire putem identifica motorul gândirii artistice, care se află mai degrabă în căutarea și contemplarea adevărurilor, decât în enunțarea lor ideologică.

Gândindu-ne la aniversarea a o sută de ani de la Revoluția din Octombrie și o sută unu ani de la nașterea mișcării artistice Dada, ne dorim să „discutăm despre sexul îngerilor” din perspectiva unor evenimente precum nașterea dadaismului la Cabaret Voltaire din Zürich, departe de zgromotul teatrelor de luptă; Ludwig Wittgenstein scriind în tranșee *Tractatus logico-philosophicus*; Lenin, între vagabondajul ideatic elvețian și Revoluția Bolșevică; și Hugo Ball și legăturile dintre Dada, religie și „întoarcerea către ordine” din perioada interbelică.

Expoziția „Despre sexul îngerilor” propune deschiderea unui dialog despre lucruri aparent atât de diferite precum absurdul și absolutul în căutarea unor mijloace prin care să reîntoarcă arta asupra vieții, fără a se închide în poziții religioase sau ideologice. Astfel, efortul nostru este alimentat de încrederea că arta este și va rămâne sursă de libertate.